

Dosarul nr. 2ra-1300/15

Instanța de fond: Judecătoria Edineț – A. Rusu

Instanța de apel: CA Bălți – Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

ÎNCHEIERE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul:

Svetlana Filincova,

Judecători:

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Anatolie Vengher în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Vengher împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” privind anularea ordinului nr. 129 din 08 septembrie 2014 de concediere, cu restabilirea în funcția deținută,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2015, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Anatolie Vengher, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Edineț din 16 octombrie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 06 octombrie 2014 Anatolie Vengher a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” privind anularea ordinului nr. 129 din 08 septembrie 2014 de concediere, cu restabilirea în funcția deținută.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza ordinului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” nr. 129 din 08 septembrie 2014 a fost concediat din funcția de inginer resurse de lemn materie primă (fond forestier).

Motivul emiterii ordinului de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” a servit faptul că la încheierea contractului individual de muncă a prezentat diploma falsă seria MB HX nr. 014763 privind absolvirea Universității Naționale Agrare de bioresurse și folosirea Naturii din Ucraina, pe care în opinia pârâtului nu a absolvit-o, deoarece a fost exmatriculat din instituția respectivă în anul 1995, pe motivul neprezenței lui la sesiune.

Anatolie Vengher a menționat că nu este de acord cu ordinul în cauză, considerându-l ilegal, deoarece diploma falsă a fost prezentată la momentul angajării lui, fiind angajat în calitate de pădurar. La momentul concedierii el a activat în altă funcție - inginer resurse de lemn materie primă (fond forestier) și respectiv din această funcție a fost concediat ilegal, ori el datorită stagiului de muncă întrunea condițiile pentru această funcție.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 16 octombrie 2014 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Anatolie Vengher. În motivarea soluției s-a reținut că la examinarea cauzei s-a stabilit cu certitudine că Anatolie Vengher în baza ordinului nr. 84-c din 17 octombrie 2002 a fost angajat în calitate de pădurar al sectorului nr. 7 ocolul silvic Edineț, prezentînd angajatorului diploma falsă seria MB HX 014763, eliberată de Universitatea Națională Agrară de Bioresurse și Folosirea Naturii din Ucraina. Ulterior în baza aceleași diplome a fost transferat prin ordinul nr. 312 din 20 iunie 2012 în funcția de inginer resurse de lemn materie primă al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”. În ambele funcții el a primit salariu ca specialist cu studii superioare, deși asemenea studii nu deținea. Acțiunile lui Anatolie Vengher contravin prevederilor art. 86 alin. (1) lit. r) Codul Muncii. Astfel ordinul nr. 129 din 08 septembrie 2014, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” privind concedierea reclamantului corespunde prevederilor legale (f.d. 38, 42 - 44).

La 24 octombrie 2014 avocatul Ghenadie Odobescu în interesul lui Anatolie Vengher a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriei Edineț din 16 octombrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 40 - 41).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2015 s-a respins apelul declarat de Anatolie Vengher. S-a menținut hotărîrea Judecătoriei Edineț din 16 octombrie 2014. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a constatat faptul că ordinul nr. 129 din 08 septembrie 2014 de concediere a lui Anatolie Vengher a fost emis cu respectarea prevederilor legale, dat fiind faptul că la speța dată sînt aplicabile prevederile art. 86 alin. (1) lit. r) Codul Muncii (f.d. 212 - 214).

La 01 aprilie 2015 Anatolie Vengher a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Edineț din 16 octombrie 2014, solicitînd casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii (f.d. 101 - 110).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond pe motivul interpretării eronate a legii materiale și procedurale considerînd că concluziile expuse în decizie sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 29 ianuarie 2015 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 09 februarie 2015 (f.d. 97). Recurentul a recepționat decizia motivată la 13 februarie 2015 (f.d. 98). A depus recurs la 01 aprilie 2015, fiind depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Anatolie Vengher nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în carese invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul în recursul său a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond pe motivul interpretării eronate a legii materiale și procedurale iar concluziile expuse în decizie sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acesuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Anatolie Vengher împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Anatolie Vengher împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Vengher împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” privind anularea ordinului nr. 129 din 08 septembrie 2014 de concediere, cu restabilirea în funcția deținută.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas